

NEDĚLNÍ STRÁNKA

z kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

01. 03. 2026

2. postní neděle

9/2026

Pořad bohoslužeb:

Ne: 11.00 h

St: 17.45 h

So: 17.45 h

QR kóde webu farnosti

***Kardinál Ratzinger a církev, která přijímá i ponechává svobodu
V knize „Víra budoucnosti“ představuje promluva tehdejšího
kardinála svatou Moniku a její přístup k synovi, sv. Augusti-
novi, jako ztělesnění církevního společenství: prostor pro život,
pro přijetí, pro svobodu, kde je svoboda každého respektována
a víra se nikdy nevnučuje.***

Tehdejší mnichovský arcibiskup ve své promluvě představuje osobnost matky sv. Augustina jako živou zkušenost toho, čím je církev ve své nejhlubší podstatě. „V ní,“ píše Ratzinger o hipponském biskupovi, „udělal zkušenost s církví jako osobou, s církví osobního charakteru, takže pro něj [církev] nebyla jakýmsi aparátem, od něhož se cítil být velmi vzdálen, jakými strukturami, v důsledku poněkud nerosozumitelnými. V této ženě je osobně přítomno to, čím církev je.“ Jak připomíná kardinál, Augustin napsal o své matce: „Darovala mi nejen tento tělesný život, ale také prostor v srdci; darovala mi životní prostor, v němž jsem se mohl stát člověkem.“ Lidská bytost, dokládal Ratzinger, „potřebuje prostor pro vztahy důvěry, lásky a smyslu, který by mu umožnil putovat vstříc budoucnosti“.

Tento „životní prostor“ má však máloco do činění s církevními strukturami nebo identitárními komunitami dokonalých, kteří se izolují od světa a odsuzují ho jeden den tak a druhý jinak. Naopak se zde podivuhodně rýsuje tvář církve přijímající, církve s respektem vůči svobodě každého člověka v každé době. Právě tak jako tomu bylo ve vztahu sv. Moniky k jejímu synu, která pokládala „za podstatný prvek

vytvořit v sobě životní prostor pro to, aby ho nechala svobodným“. Svobodným pro omyly, svobodným pro následování tělesných vášní... Monika „pochopila, co znamená čekat. Pochopila, co je to přijímat mezigenerační konflikt. V utrpení se naučila nechat ho jít vlastní cestou bez omezování. Naučila se snášet skutečnost, že jeho cesta bude úplně jiná než ta, kterou si ve víře pro něj představovala. A především se naučila mít ho ráda, být mu nablízku, neopouštět ho, ale ponechávat mu svobodu vlastního bytí. V tomto bytí zůstávala otevřená pro očekávání, s nímž mu ponechala svobodu stát se sebou samým – bez vnucování víry, ale tak, že tu byla prostě pro něho jako člověk, jako matka – a právě tak mu předala víru“.

To jsou slova přinášející světlo rodičům, vychovatelům a všeobecně pro každého, kdo hlásá evangelium. Církev coby „prostor pro život, pro svobodu, pro naději“.

Budoucí papež dodával: „Myslím, že dnes tu máme tolik podezíravosti a averze vůči církvi... protože jsme udělali až příliš málo zkušeností s církví jakožto s osobou, příliš málo zkušeností s církví na osobní úrovni. Slyšíme o církvi pouze jako o struktuře, úřadu a aparátu. Církev však bude moci existovat jedině tehdy – a my v ní budeme moci zakotvit a ona se bude moci stát naším domovem jedině tehdy, bude-li nadále existovat v lidských osobách. Tento prostor, všechny tyto prostory – i místnosti, kde trávíme volný čas a kde se setkáváme – by se měly stát prostorem, který nám pomůže stávat se církví osobní, v níž jsme jedni pro druhé; prostorem, který je pro nás prostorem životním, matkou, někým, kdo nám dává k dispozici místo důvěry a možnosti žít.“

Je to církev jako „polní nemocnice“, která tě doprovází, kde láska uzdravuje nejhlubší rány a kde se cítíš jako doma.

Křížová cesta v postní době

V postní době každou sobotu v 17:15 konáme v kostele křížovou cestu.

Postní almužna

Na stole najdete kartonové krabice na sbírku pro diecézní charitu v postní době a krabici na sbírku pro populaci Ukrajiny.

Týdeník kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

Křížíkova 57, 186 00 Praha 8

www.farnost-nabalkane.cz - farnost.nabalkane@gmail.com

Stránku připravil: P. Stefano Pasquero FSCB – mobil: 777 274 017